

Щомъ не мисли, човѣкъ е осжденъ на изсѣхване. Безъ мисль, безъ чувства и безъ действия, човѣкъ е осжденъ на смъртъ. Той е безплодно растение. Ученикътъ трѣбва да има свѣтла, възвишена мисль, благородни чувства и действия. Въ мислитѣ си той трѣбва да бжде оптимистъ, да гледа свѣтло на нѣщата, да не се обезсърдчава. Ученикътъ не трѣбва да мисли за себе си, че е неспособенъ. Ако малкото цвѣте е способно да цвѣне и плодъ да върже, колко повече човѣкъ може да направи нѣщо. Всѣки може да направи нѣщо, поне колкото цвѣтетто. Мислитѣ, чувствата и действията на ученика трѣбва да бждатъ не-обикновени.

Сега, не мислете, че ще минете безъ мъчнотии и страдания. Да мислите, че ще минете безъ страдания, това е заблуждение. Не е все едно да имате живо, цвѣнало цвѣте или нарисувано цвѣте. Така сжщо не е все едно мислитѣ ви да бждатъ преживяни, излѣзли отъ дълбочината на вашата душа, минали презъ огъване на сърдцето и разтърсване на ума и тия, които само сж прочетени и изговорени. Въ първия случай вие сте минали презъ процеса на цвѣтенето, вследствие на което изпитвате вътрешно обновяване и бодростъ. За предпочитане е човѣкъ да мине презъ страдания, отколкото да прекара лекъ, охолоенъ животъ. За предпочитане е човѣкъ цѣль день да прекара на лозето, да придобие пришки на ржцетѣ си, а лицето му да почернѣе,